להאיר את הלב/ יעל דנה מישאלוף

"זה לא הוגן," חשב גיא בזמן שהתבונן בטיפות הגשם הנוקשות על חלון חדרו. בעוד שבוע תתחיל חופשת חנוכה, וכמו בכל שנה, כל הילדים בכיתה ו'2 מדברים על המסיבה הכיתתית המסורתית. אבל הפעם, במקום להתרגש, גיא הרגיש רק עצב.

לפני חודש וחצי, אבא שלו קיבל קידום בעבודה והמשפחה עברה דירה. זה אומר שגיא נאלץ לעזוב את כל החברים שלו ולהתחיל מחדש בבית ספר אחר. בהתחלה הוא חשב שזה יהיה פשוט למצוא חברים חדשים - הרי תמיד היה לו קל להתחבר לאנשים. אבל משום מה, הפעם זה היה שונה.

"חברים," קולה של המחנכת רונית קטע את מחשבותיו. "כמו שאתם יודעים, בשבוע הבא נחגוג את מסיבת החנוכה השנתית שלנו. מי מתנדב לארח השנה?"

"אני! אני!" יהונתן, אחד הילדים המובילים בכיתה, קפץ ממקומו. "יש לנו חצר ענקית וגם פרגולה, אז גם אם ירד גשם נוכל לחגוג בחוץ!"

"מצוין," חייכה המורה. "אז נפגש ביום שלישי בבית של יהונתן."

גיא הרגיש את הבטן שלו מתהפכת. כולם מסביב התחילו מיד לתכנן מה יביאו למסיבה ועם מי יבואו. רק הוא ישב בשקט, מנסה להיעלם בתוך הכיסא שלו.

בהפסקת האוכל, בזמן שגיא ישב לבד על הספסל בקצה החצר ואכל את הכריך שלו, הוא שמע קולות מתקרבים. "היי גיא!" הוא הרים את ראשו וראה את יהונתן, יחד עם אריאל ונועם, שני החברים הכי טובים שלו.
"תקשיב," אמר יהונתן, מתיישב לידו. "אנחנו מתכננים להיפגש ביום שישי להכין סופגניות למסיבה. אמא שלי מומחית בסופגניות והיא הבטיחה ללמד אותנו. רוצה להצטרף?"

יעל דנה מישאלוף

גיא הרגיש כאילו מישהו הדליק נר בלבו. "באמת? אתם... אתם בטוחים?" "ברור!" קרא אריאל. "ראינו שאתה קצת לבד בזמן האחרון, וחשבנו שאולי... טוב, אתה יודע. כולם צריכים חברים."

ביום שישי, המטבח של משפחת לוי התמלא בצחוק וריח של סופגניות טריות. הבצק נדבק להם לידיים, הקמח התפזר בכל מקום, והם התווכחו בצחוק על כמות הריבה שצריך לשים בכל סופגנייה. אמא של יהונתן צילמה אותם מהצד, מחייכת למראה ארבעת הבנים שנראו כמו קונדיטורים מנוסים (רק מכוסים הרבה יותר בקמח).

במסיבת החנוכה, כשהחנוכייה הגדולה האירה את החצר של יהונתן, ארבעת החברים החדשים חילקו בגאווה את הסופגניות שהכינו. "וואו, הן ממש טעימות!" קראו הילדים, וגיא הרגיש איך החיוך שלו מתרחב עם כל מחמאה.

בסוף הערב, כשגיא חזר הביתה, הוא הבין משהו חשוב: לפעמים, כמו בסיפור חנוכה, צריך קצת אומץ ואור קטן כדי להתחיל משהו גדול. יהונתן, אריאל ונועם האירו לו את הדרך בדיוק כמו נרות החנוכה - בהתחלה נר קטן אחד, ואז עוד אחד, עד שכל החושך נעלם.

מאז אותה מסיבת חנוכה, ארבעת הבנים הפכו לחברים הכי טובים. הם למדו שלפעמים הניסים הכי גדולים מתחילים דווקא מהמחוות הכי קטנות, ושחברות אמיתית יכולה להאיר אפילו את הימים הכי אפורים.

יפה דוד משאלוף

חלק א': הבנת המשמעות הגלויה בטקסט

1. מדוע עברה משפחתו של גיא דירה?
2. היכן החליטו לקיים את מסיבת החנוכה ומדוע?
3. מה הציעו החברים לגיא לעשות ביום שישי?
4. מי לימד את הילדים להכין סופגניות?
5. כמה זמן עבר מאז שגיא עבר לבית הספר החדש?

חלק ב': מאזכרים - למי או למה הכוונה?

1. "זה אומר שגיא נאלץ לעזוב" - למה מתייחסת המילה "זה"?
2. "הוא הרים את ראשו וראה את יהונתן" - למי מתייחסת המילה "הוא"?
3. "אתם בטוחים?" - למי מתייחסת המילה "אתם"?
4. "הן ממש טעימות" - למה מתייחסת המילה "הן"?
5. "היא הבטיחה ללמד אותנו" - למי מתייחסת המילה "היא"?

יש דרכי משאלות

חלק ג': השלמת מילים מאותו השורש

שורש ח.ב.ר

השלימו את המילים החסרות מהשורש ח.ב.ר:

1. יהונתן ונועם _____ את גיא לקבוצה שלהם.
2. ה_____ החדשה עזרה לגיא להרגיש טוב יותר.
3. גיא מצא _____ חדשים בבית הספר.
4. הילדים _____ יחד את הסופגניות בשמחה.
5. ה_____ בין ארבעת הילדים התחזקה מיום ליום.

שורש א.ו.ר

השלימו את המילים החסרות מהשורש א.ו.ר:

1. החנוכייה _____ את החצר הגדולה.
2. ה_____ בעיניו של גיא חזר כשפגש חברים חדשים.
3. יהונתן היה ה_____ שהאיר את דרכו של גיא.
4. החברות החדשה _____ את חייו של גיא.
5. בזכות החברים, פניו של גיא _____ משמחה.

שורש ש.מ.ח

השלימו את המילים החסרות מהשורש ש.מ.ח:

1. גיא _____ מאוד כשהזמינו אותו להכין סופגניות.
2. ה_____ של הילדים הייתה גדולה כשהסופגניות הצליחו.
3. המורה חייכה ב_____ כשראתה את גיא משתלב בכיתה.
4. הילדים _____ את כל הכיתה בסופגניות הטעימות.
5. גיא הרגיש _____ יותר מיום ליום בכיתה החדשה.

יש דבר משעלל

חלק ד: הבנת המשתמע

1. מדוע לדעתכם התקשה גיא למצוא חברים בבית הספר החדש?
2. מה אפשר ללמוד על אופיו של יהונתן מהסיפור? הביאו שתי הוכחות מהטקסט.
3. הסבירו את הקשר בין נרות החנוכה לתהליך שעבר גיא בסיפור.
4. למה התכוון גיא כשאמר שהרגיש "כאילו מישהו הדליק לו נר בלב"?

חלק ה: הבעת דעה מנומקת

1. האם לדעתכם יהונתן וחבריו פעלו נכון כשהזמינו את גיא להצטרף אליהם? נמקו את דעתכם והביאו דוגמה מחייכם למקרה דומה.

2. חוו דעתכם: האם היה על גיא לנסות להתחבר לילדים בכוחות עצמו? הסבירו את עמדתכם.

3. האם לדעתכם נכון לקיים מסיבות כיתתיות בבתים פרטיים? מה היתרונות והחסרונות? הביעו את דעתכם באופן מנומק.

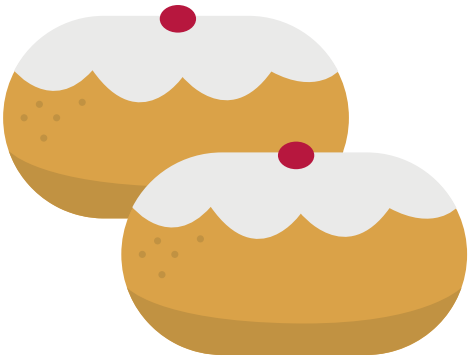

אמיר יצא לדרך

חלק ו: יישום והערכה

1. תארו מקרה דומה שקרה לכם או למישהו שאתם מכירים. מה היו הדמיון והשוני בין המקרים?

2. הציעו דרכים נוספות שבהן יכלו ילדי הכיתה לעזור לגיא להשתלב בכיתה.

3. חשבו על שם אחר המתאים לסיפור ונמקו את בחירתכם.

חלק ז : רצף ארועים וכינויי שייכות

1. סדרו את האירועים הבאים לפי סדר התרחשותם בסיפור:

* הכנת הסופגניות
* ההודעה על המסיבה
* המעבר לדירה חדשה
* המסיבה בחצר
* ההזמנה להכין סופגניות

2. פרקו את כינוי השייכות החבור. כתבו בשתי מילים:
חדרו -
מחשבותיו -
מקומו -

יש דבר משאלות